

JAKUB

Informace pro stařečskou farnost

LISTOPAD 2025

Naděje, kterou přináší křesťanství, zcela mění pohled na život i na smrt

Památka věrných zesnulých nás může vést k nejrozumnějšímu přemítání. Nemělo by být jen smutné a ponuré. Že se nám po našich drahých zesnulých stýská není nic divného. Že mnohdy vůči nim cítíme dluhy nějaké péče nebo pozornosti je výrazem naší poctivosti. Ale jdeme ještě dál. To první, co bychom mohli a měli uplatnit při vzpomínce na ty, kdo nás v tomto života předešli na věčnost, je vděčnost jim i vděčnost za ně. Obdarovali nás mnohým, co si neseme v našich životech jako bohatství. A oni sami byli pro nás v mnohém obdarováním Božím. Bůh nám jejich prostřednictvím ledacos dal. Stojí za to si udělat jakousi malou inventuru těchto obdarování, zakončenou díkem na jejich adresu i směrem k Bohu.

Druhým tématem úvah je solidarita. Nejde totiž v těchto dnech jen o „ubohé duše v očistci“, ale jde stále o nás všechny – ubohé hříšníky. My i zesnulí jsme dlužníky vůči Bohu i vůči bližním. Nenaplnujeme zcela dobré příležitosti v našich životech podobně, jako je nenaplnovali kdysi oni. My všichni tedy potřebujeme Boží odpuštění, a proto o ně prosíme pro zesnulé i pro nás samotné. Za sebe i za ně vyznáváme, že bez Božího milosrdenství bychom byli ztraceni.

Ryzi křesťanská naděje by pak měla zcela prozářit tyto dny. Je to naděje ve vzkříšení. Apoštol Pavel říká: “Nevstal-li Kristus, vaše víra nemá cenu, protože pak jste ještě ve svých hříších a jsou ztraceni i ti křesťané, kteří už zesnuli.....Ale Kristus z mrtvých stal, a to jako první z těch, kteří zesnuli.“